

Seznámení

Druhý den se Oskar hned po snídani pustil do prohledávání každého koutu.

„Tobě se u nás nelíbí?“ zeptala se zvědavě Sára.

„Líbí, je tady víc místa než v útulku,“ začal konečně vyprávět. „Když jsem odcházel, jedna moje kamarádka říkala, že mám štěstí. Asi měla pravdu,“ podíval se na Sáru a navrhl, že si budou hrát.

Dováděli dlouho. Katka je spokojeně pozorovala. Už dlouho si přála kamarády. Když jí odešla maminka, moc se jí stýskalo a cítila se sama.

Oskar byl spokojený. Požádal Sáru, aby mu ukázala místa, která neznal. Ráda ho provedla po domě. Po prohlídce si na chvíli zdřímli a venku zatím vysvitlo sluníčko. Katka je oba pustila na zahradu. Stále za nimi běhala, hlavně za Oskarem. Asi ze strachu, aby se náhodou nerozhodl utéct. Ale ten měl úplně jiné myšlenky. Jeho nový domov se mu zamlouval.

Sára si všimla kosa. Seděl vysoko na stromě a vůbec se mu nechtělo dolů.

